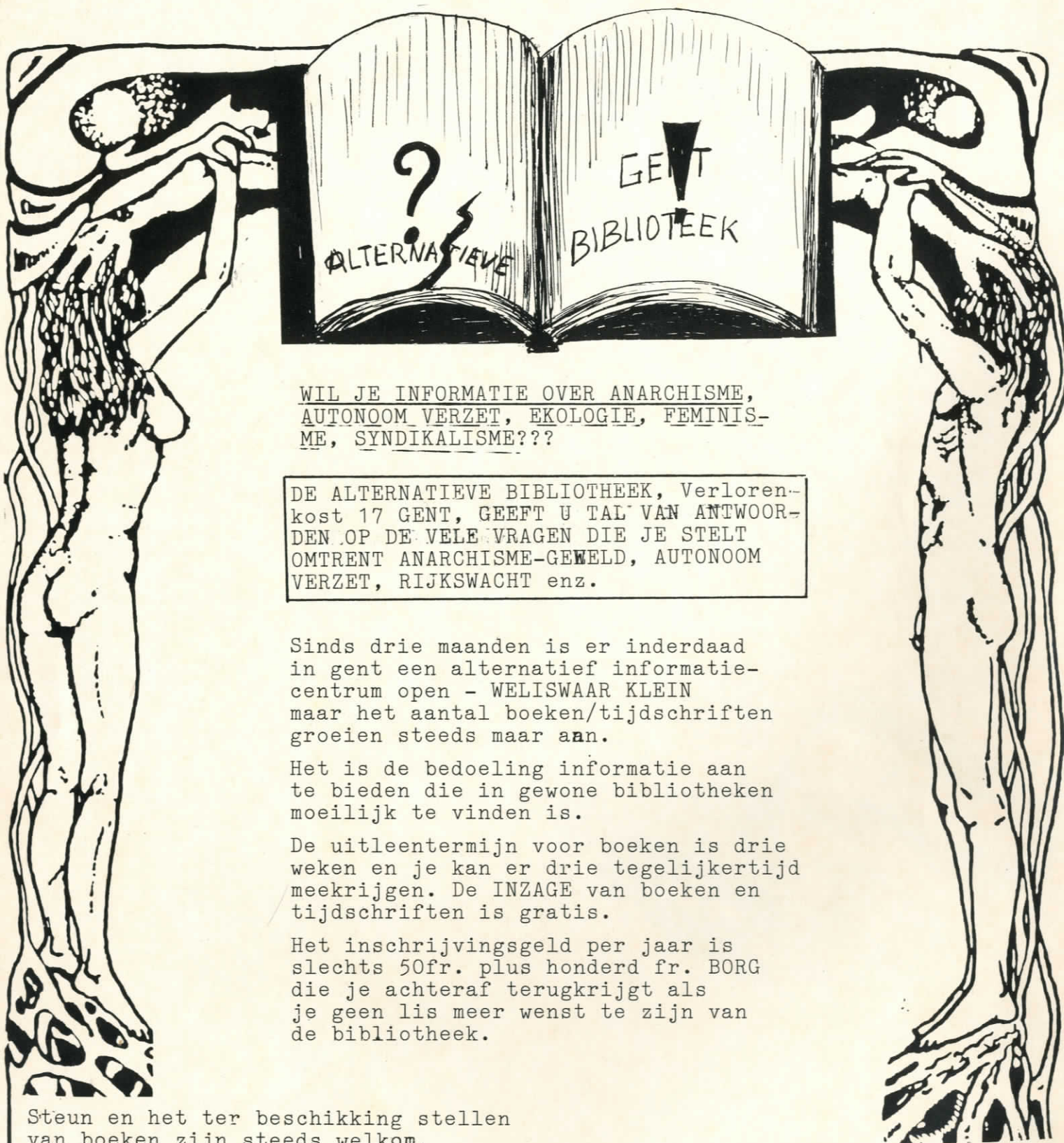

WIL JE INFORMATIE OVER ANARCHISME,
AUTONOM VERZET, EKOLOGIE, FEMINIS-
ME, SYNDIKALISME???

DE ALTERNATIEVE BIBLIOTHEEK, Verloren-
kost 17 GENT, GEEFT U TAL VAN ANTWOOR-
DEN OP DE VELE VRAGEN DIE JE STELT
OMTRENT ANARCHISME-GEWELD, AUTONOM
VERZET, RIJKSWACHT enz.

Sinds drie maanden is er inderdaad
in gent een alternatief informatie-
centrum open - WELISWAAR KLEIN
maar het aantal boeken/tijdschriften
groeien steeds maar aan.

Het is de bedoeling informatie aan
te bieden die in gewone bibliotheken
moeilijk te vinden is.

De uitleentermijn voor boeken is drie
weken en je kan er drie tegelijkertijd
meekrijgen. De INZAGE van boeken en
tijdschriften is gratis.

Het inschrijvingsgeld per jaar is
slechts 50fr. plus honderd fr. BORG
die je achteraf terugkrijgt als
je geen lis meer wenst te zijn van
de bibliotheek.

Steun en het ter beschikking stellen
van boeken zijn steeds welkom.

Ook nog even dit: enkele mensen die
"lid" zijn van de bib. vinden het
blijkbaar leuk om valse namen op te
geven en een paar boeken te jatten.
Wij vragen deze heren zo vlug mo-
gelijk deze boeken terug te brengen.
Als je wil jatten doe het dan in
grootwarenhuizen die enkel op WINST
en geld belust zijn. Deze boeken zijn
vrijwillig ter beschikking gesteld
door mensen met weinig geld. HAAL HET
GELD WAAR HET ZIT MAAR NIET BIJ ONS!

OPENINGSUREN -

Maandag,	tussen 18u en 20u
Woensdag,	" " 13u en 19u
Vrijdag,	" " 18u en 20u
Zaterdag,	" " 13u en 17u

Dok. Vrij Soc. nr.

a.f. krant

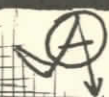
Verschijnt 2maandelijks

nummer 1 '84

V.U. de lezers

redactioneel

Een voortzetting van de talloze anarchistische tijdschriften die in Gent steeds welig tieren, maar die even vlug verdwijnen? Neen, wat we met dit krantje zullen proberen te beogen is een betere verspreiding van de term "anarchisme". Al jaren wordt anarchisme gekoppeld aan vage omschrijvingen als "terrorisme, zinloos geweld en punk". Wij zullen echter trachten je kennis te laten maken met de volle vrijheid en al zijn aspecten daaromtrent.

De Gentse Anarchistische Federatie bestaat uit het Anarchistisch Kollektief, K'84, de Autonome Scholieren, de Alternatieve Bibliotheek, en verscheidene individuele anarchist.

Kritiek of vragen zijn steeds welkom op het volgend adres : Verloren Kost 17
9000 Gent.

ter attentie van de Gentse Anarchistische Federatie. Of kom eens langs op hetzelfde adres !

binnenkort!

♦♦ 5de dag van de anarchie ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Op 24 maart wordt aan de V.U.B. de 5 de dag van de anarchie gecelebreerd. Diskussiethema's zijn voorzien over feminisme, syndikalisme, repressie en dit alles benaderd vanuit anarchistisch invalshoek.

Ook komen er een aantal buitenlandse sprekers o.m. CNT-spanje, Knastengruppe uit W-Berlijn, de Federation Anarchiste uit Frankrijk, brandweervrouwen uit Amsterdam en een rus die over anarchisme in de sovjet-unie komt praten.

Een van de debatten zou gaan over Anarchisme en Organisatie (propaganda, werking...), ingeleid door Federation Anarchiste van Frankrijk. Een aanzet om een anarchistisch NETWERK op te richten in België en daarbuiten?

Vóór 20 februari kan je teksten opsturen in verband met ideeën/praktijk van het anarchisme vandaag en dit naar de Nerviërstr. 88, 3000 Leuven.

Voor meer info kan je terecht bij PICKET - 03/2320064.

Tot 24 maart!

KIJK INTERNATIONAAL
DAG VAN DE ANARCHIE

★ autonoom winkelen →

NEEM EN DRINK

Toen in de jaren dertig de prijzen van levensmiddelen geregeld de hoogte in gingen opereerden in Nederland Alarmgroepen, anarchistische jongeren die de neem en eet of neem en drink principes propageerden, hier nu een stukje uit één van hun opruiende manifesten: "Elk individu heeft het recht zijn individuele behoeften te bevredigen, en dat elke verandering van pogingen van individuen om hun normale behoeften te bevredigen, thans onmaatschappelijk, dus misdadig is, ongeacht hoe en door wie die verandering heet plaats te hebben- hetzij men verhindert in het belang eener kapitalistische groep, in 't belang eener klasse of in het belang van een of andere natie. Zo zie je dat het autonoom of proletarisch winkelen niet iets is van de laatste jaren, in de jaren zeventig winkelden Italiaanse vrouwen massaal proletarisch, men ging met een veertigtal vrouwen in een grootwarenhuis, vulde zijn tas en liep naar buiten.

BASTA!

KIES VOOR DE PRAKTIJK

Hoe gaat men nu tewerk om autonoom te winkelen, het is niet nodig van in groep te zijn, alleen of met twee is ook erg goed. Steel zoveel mogelijk van grootwarenhuizen omdat deze het meeste de prijzen willekeurig laten stijgen.

Blijf nooit telang rondhangen in een winkel en verlies niet teveel tijd met het goed wegbergen van je gejatte spullen. Indien er mensen naar je kijken kan je het volgende trukje gebruiken: stel je vlak voor het ding dat je wil jatten, kijk naar het bovenste rek en neem er iets van met je linkerhand ondertussen jat je met je rechterhand. Let op voor spiegels, gewone en twee-richtings, in de winkel. Als je gepakt wordt doe dan erg nerveus (dit zul je misschien zo al zijn) excuseer je of begin misschien zelf te schreien, dit is altijd prakties om niet te worden vervolgd, meestal kom je er de eerste keer met een waarschuwing vanaf. Als je massaal proletarisch gaat winkelen let dan op voor goede ontsnapingswegen, winkels bij trein-, tram- of busstations zijn erg prakties, vooral tijdens de spitsuren. Onnodig te zeggen nooit hasj, wapens of iets anders illegaals bij te hebben tijdens zulke akties. Uitkijken en wegwezen is het, nog veel succes met het winkelen vandaag!!

ALLES IS ★
VAN IEDEREEN

buitenland

REPRESSIE IN DE BRD TEGEN LINKSE BOEKHANDELS EN TIJDSCHRIFTEN. DE SITUATIE VAN DE POLITIEKE GEVANGENEN IN WEST-DUITSLAND

IN opdracht van het openbaar ministerie wordt de laatste tijd in West-Duitsland geprobeerd om de isolatie van politieke gevangenen verder te verscherpen. Dit betreft in eerste instantie gevangenen van de RAF en de Beweging van de 2de juni. Maar ook anti-militaristen, anti-kernenergiebetogers, krakers, kortom allen die zich tegen de gevestigde orde verzetten en die daar-bij zijn gearresteerd, worden aan nieuwe repressieve maatregelen onderworpen.

Deze nieuwe koers van de West-Duitse justitie werd in de loop van dit jaar duidelijk toen op meerdere plaatsen in Duitsland huiszoeken plaatsvonden en tegelijkertijd cellenrazzia's bij de politieke gevangenen werd gehouden (april-juli '83). Deze gebeurtenissen zijn pas later bekend geworden omdat de gevangenisautoriteiten alle post en bezoek tegenhielden. De gevangenen mochten zelfs hun advocaten niet inlichten. Het ekskuus voor deze bruitheden: de gevangenen zouden een illegaal "informatiesysteem" hebben opgezet, zowel onderling als met mensen buiten de gevangenis. Dit terwijl toch iedere brief van en aan politieke gevangenen in Duitsland door de gevangenisautoriteiten zelf wordt gecensureerd. Hoe ernstig de situatie is, blijkt uit het feit dat de gevangenen nu beschuldigd zijn van "vormen van een criminele vereniging", iets waarvoor je in de BRD sowieso zware gevangenisstraf krijgt. Voor de betrokken gevangenen ekstra straf dus.

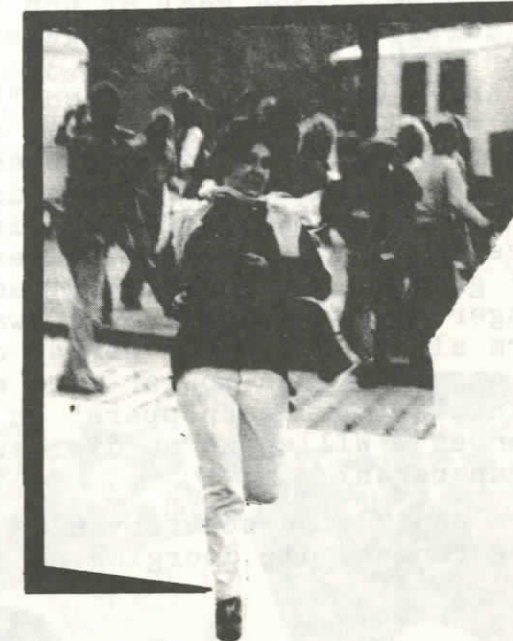
Een andere nieuwe maatregel is toegepast op Klaus Viehmann, gevangene uit de beweging 2e juni. Hij werd in oktober in een bunker (!) opgesloten, omdat hij dwangarbeid weigerde. De politieke gevangenen hebben al 10 jaar geen dwangarbeid verricht, maar dan nu opeens een poging van justitie om daar een eind aan te maken. Alleen door meteen een uiterst konsekwente honger- en dorststaking te beginnen, heeft hij deze maatregel, voorlopig althans, kunnen tegenhouden.

Vervolgens zijn er in de afgelopen maanden invallen geweest bij diverse tijdschriftenburo's, drukkerij-en en centra voor de alternatieve beweging. Zo hebben de bladen Radikal, Nordwind, Grosse Freiheit, 's Blättle en de Fantasia-drukkerij in Stuttgart te maken gekregen met justitie vanwege het drukken en verspreiden van teksten van het verzet in de BRD. Van het berlijnse blad voor de beweging 'RADIKAL' werden twee redacteuren vastgezet op beschuldiging van ondersteuning van de Revolutionaire Zellen door het afdrucken van aksieverklaringen. De twee zijn na grote publieke druk en na een fikse borgsom voorlopig vrijgelaten in afwachting van hun proces.

Het verzet in West-Duitsland neemt de laatste tijd weer toe. Naast vooral aanslagen op firma's die zich bezighouden met de bewapeningswedloop (industrie) en atoomenergie, is er ook een opbloei van discussie over militant verzet. De Duitse staat ziet deze ontwikkeling met lede ogen aan. De nieuwe maatregelen zijn dan ook onderdeel van haar pogingen om deze ontwikkeling in te dammen.

Tenslotte de nieuwste ontwikkeling: maatregelen tegen linkse boekhandels en uitgeverijen.

Op 28 november j.l. vaardigde het openbaar ministerie samen met de directie van de gevangenis Bruchsal het dekreet uit, dat de gevangenen uit de RAF Günther Sonnenberg en Roland Mayer geen boeken en brochures meer krijgen uit linkse boekhandels en van linkse uitgeverijen. Dezelfde maatregel werd ca. 4 weken eerder uitgevaardigd tegen Bert Schlage. De argumentatie van de heren van het recht was dat de gevangenen linkse literatuur zouden kunnen misbruiken. Ze zouden er te strijdbaar door blijven.

jongerenmars voor werk??

Op 13 mei, 1984 gaat er een tweede editie door van de jongerenmars voor werk.

De ABVV-jongeren willen een "hardere, meer radikale mars" dan de vorige. Wat ze daaronder verstaan is ons niet duidelijk temeer omdat ze zich vorige maal duidelijk distancieerden van de rellen. De 'autonome' groep jongeren die een radikale jongerenmars wilden (zowel kwa aktievorm als inhoudelijk) werden door de organisatoren zonder meer afgedaan als "herrieschoppers" en "infiltranten". Willen ze nu die beweging rekupereren?

Even een kleine schets van de vorige jongerenmars die doorging op 24 april 1982.

Ongeveer 20.000 werkloze jongeren, komende uit verschillende groeperingen en een driehonderdtal 'autonomen' stapten in april '82 door Brussel. Een enorme ORDEDIENST (rijksmacht, mobiele eenheid en een interne) was gemobiliseerd. De aanwezigheid van 'autonomen' werkte op de zenuwen van overheid.

Hun eisen gingen duidelijk verder dan deze voorgestels door de organisatoren:

- recht op een minimum-uitkering voor iedereen (ONG. 20.000fr/maand)
- geen militaire- en atoom-industrie.
- recht op 'luiheid' (door robotisatie van de industrie hoeven we maar twee uur per dag te werken) dit wil automatisch zeggen recht op kulturele autonomie (meer jongeren-centra zonder controle van de staat, kerk, partijen of financiële groepen)
- aktieve solidariteit met het verzet van de waalse staalarbeiders die een maand voordien slaags waren geraakt met België's privee-militie nummer 1, de rijksmacht.

Deze jongeren waren de militantste groep in de betoging en wilden dan ook, tegen de zin in van de rose-groene ordedienst (of abvv-jeugd en katholieke jeugd), opstappen naar de wetstraat onder het motto: "de wet van de straat tegen de wetstraat". Enkele FGTEB-ers (waalse tegenhanger van het ABVV) en leden van de Rode Jeugd/Rebel braken mee door.

Door gebrek aan solidariteit van de betogers enerzijds, door de taktiek van de ordedienst die radikalen isoleerden van de rest van de betoging en anderzijds

een te weinig aantal mensen die voorbereid waren op repressie van de politie/rijksmacht (helm, leren vest enz.) kon de Mobiele Eenheid (gemilitariseerd deel van de stadspolitie) en Rijksmacht de betoging uiteen-kloppen.

Tijdens de rel riepen hysterische KAJ-führers vanop het podium op tot kalme en distancieerden ze zich onmiddellijk van het 'incident' veroorzaakt door "mensen die niks met de betoging te maken hebben" (?)

Ook de pers vond het nodig radikale betogers te kriminaliseren. Op de Morgen na werden de 'autonome werklozen' omschreven als "gewelddadige anarchist", "herrieschoppers", "tuig", "infiltranten" enz. Wat die "herrieschoppers" wilden duidelijk maken werd hun niet gevraagd! Ze wilden aantonen dat brave wandeltochten geen zin meer hebben en dat de tijd voor direkte aktie aangebroken is... tegen de staat, kapitaal en z'n repressie-apparaat. De pers heeft wel één ding onthouden: de Rijksmacht en Mobiele Eenheid zagen geen onderscheid meer tussen 'radikalen' en persfotografen zodat deze laatsten evenveel slaag hebben gekregen als de rest.

Deze hetze tegen de radikale manifestanten had tot gevolg:

- dat de waarschuwingskracht van de manifestatie werd tenietgedaan.
- dat er verdeeldheid werd gezaaid tussen "autonome herrieschoppers" (werklozen) en de "brave, ernstige betogers" (werklozen).

dat de tweede jongerenmars door de meerderheid van de organisatoren werd uitgesteld tot 1984 om "nieuwe rellen te vermijden"

De werkloosheid is ondertussen gestegen met 100.000. In 1982 waren reeds 160.000 jongeren onder de 25 jaar werkloos. De lonen en werkloosheidsvergoedingen gaan verder omlaag in verhouding met de prijzen voor levensnoodzakelijke middelen.

SLA TERUG

De militarisatie gaat verder door. DWZ. binnenkort de komst van NATO-USA soldaten plus kernraketten in Florennes, aankoop van nieuwe konventionele wapens, nieuwe technologieën - niet ten dienste van de maatschappij - maar ten dienste van het militair-industrieel kompleks! Het repressieapparaat breidt zich verder uit (rijkswacht eist meer wapens, gewone stadspolitie militariseerd!)

Niets wijst er op dat de huidige situatie zal veranderen.

Hoe moeten we deze neerwaartse trend stopzetten?

Welke strategie/verzet voor 1984?

Welke eisen moeten we vooropstellen? Op welke manier kunnen de werklozen/arbeiders zich samen organiseren als één sterk blok?

Tal van vragen dus die we graag zouden beantwoord krijgen. De voorstellen/teksten kan je sturen naar A.F;-krant - p/a alternatieve bibliotheek, verloren-kost 17, 9000 Gent.

- totaalweiger - NIEUWS

DE KRACHT VAN HET INDIVIDU

DAT NEEN ZEGT!

Dienstweigering heeft een lange traditie in dit land. Voor en na de tweede wereldoorlog werd dit aksiemiddel door velen aangewend om hun fundamenteel ongenoegen - de weigering tot elke kollaboratie met de oorlogsmachine - te uiten.

Tussen 1953 en 1957 was er zo bv. een piek van 120 rechtszaken tegen dienstweigeraars. Sinds het najaar van 1980 is in Vlaanderen een nieuwe golf van dienstweigeren opgedoken nl. de totaalweigeraars. De nieuwe naam was nodig om aan te duiden dat deze mensen het statuut van burgerdienst verwerpen, als een poging van de overheid om dit soort anti-militaristies protest in een politiek ongevaarlijk straatje te leiden.

Martin van Kerrebroeck was de eerste, en sindsdien hebben een zes-tal personen als dusdanig bekend gemaakt. Een 'quantité négligable' zal je zeggen. Nochtans is er nog veel ander 'verborgen' protest dat op die manier geuit wordt. Wat te denken van het circa 2% deserties dat per jaar geschiedt in het Belgisch leger?

2% DESERTIES IN HET LEGER!

Wat te denken van het absenteïsme dat in het leger onder de beroepsbevolking meer dan 8 à 10 procent bedraagt? (cijfers uit het leger-tijdschrift VOX van 20/5/82).

Ook onder de gewetensbezwaarden in dienst, is een toenemende neiging om de effectieve dienst eigenhandig te onderbreken na bv. 10 maanden. (d.i. de diensttijd van een gewone milicien).

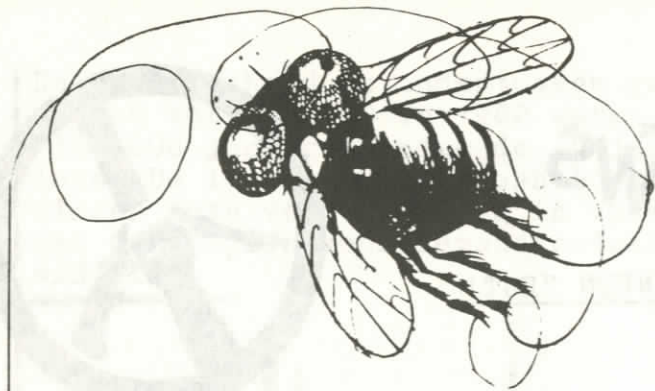
Welke realiteit gaat er schuil achter deze cijfers? Het fundament van totaalweigeren is het op geen enkele wijze willen maken hebben met het leger, dat als vernietigend instituut wordt ervaren.

Men aanvaardt de legaliteit van de rechtbanken niet die hieromtrent straffen uitspreken. Dit betekent in wezen bij een aantal dat zij zich onttrekken aan die uitgesproken straf; (onderduiken/weggaan uit België)

Dirk Torfs en Koen Nyssen zijn totaalweigeraars, die hun oproepingsbevel genegeerd hebben. Alhoewel zij het statuut van 'militair' radikaal verwerpen en dit aan het Ministerie van Binnenlandse zaken hebben meegedeeld, werden zij via een julogreep in de wet toch onder militair bevel geplaatst, en bijgevolg dienden zij voor een militaire rechtbank te verschijnen (zie art. 65par. 3 van de dienstplichtwet). Beiden zijn door militaire rechtbanken tot de maximumstraf van 2 jaar effectief veroordeeld. In het vonnis van de Krijgsraad (Brussel, 22/6/82) werd de houding van Koen gevaarlijk genoemd voor het algemene best. Dat zelfs indien er een warboel heerst in het land zoals hij beweert, handelen zoals hij het doet gevaar oplevert een des te grotere warboel te veroorzaken', aldus de militaire rechter. Ook in beroep kreeg Koen nul op rekwest, en bleef de maximumstraf gehandhaafd. De andere vier, nl. Martin van Kerrebroeck, Yves Buysse (dienstweigeraar), Peter Van Houtte, Lieven Verheyen, hebben diverse straffen gekregen voor burgerlijke rechtbanken. Alle vier hadden ze met name het statuut van gewetensbezwaarde aangevraagd, en dienden berecht te worden voor een gewone rechtbank.

ALLE ECHTE
KENNIS ONT-
SPRUIT AAN
DE DIREKTE
ERVARING.

Martin heeft voor de korrektionele rb. 4 maanden effectief gekregen, en in beroep 1 jaar effectief, Peter kreeg 5 maanden waarvan de helft effectief, Liëven kreeg 6 maanden effectief en Yves 1 maand voorwaardelijk. Dirk en Koen hebben een vlucht genomen tijdens hun penitenti-air verlof evenals Martin van Kerrebroek.

HET LEGER...INSTRUMENT VAN DE NATO.

Het leger wordt door totaalweigeraars radikaal afgewezen, tenminste zoals het zich aandient in deze historische, maatschappelijke faze. Het Belgisch leger staat voor een groot deel onder kommando van de nato. Het is aldus medeplichtig aan de uitgesproken offensieve oorlogspolitiek.

De lichtzinnige manier waarop de Amerikaanse bewindvoerders over het inzetten van kernwapens wordt gesproken is zeker niet van aard om de opinies terzake te wijzigen.

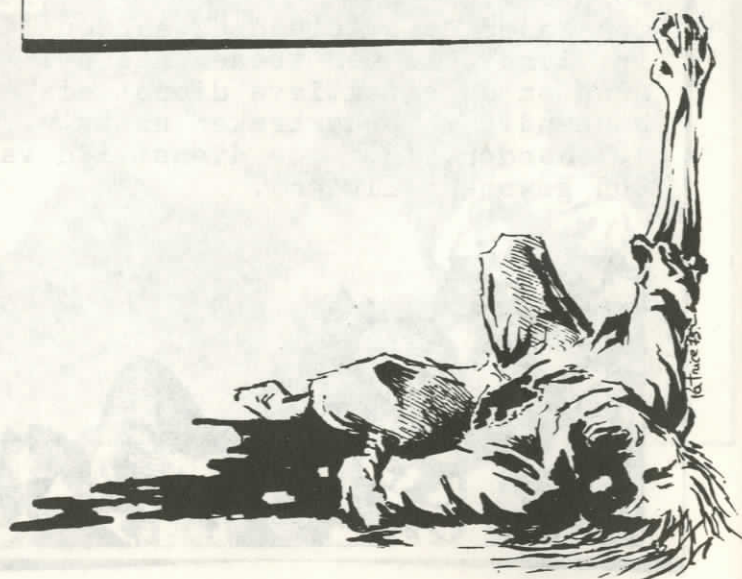
Herhaaldelijk heeft Reagan gesteld dat we de Sovjet-Unie op de knieën zullen krijgen door de bewapeningswedloop op te drijven, en de zware economische inspanningen die hiervoor moeten worden opgebracht. Waarom eist Reagan dat elke noemenswaardige economische activiteit met de USSR wordt opgegeven? Waarom mogen er niet de minste technologische transferten worden gerealiseerd naar dat land?

Totaalweigeraars zijn het meer dan beu als kanonnenvoer te moeten dienen voor economische grootmachten, die als rasechte kapitalisten enkel uit zijn op het realiseren van meer winst en het veroveren van nieuwe afzetmarkten.

Met de slogan "We moeten bewapenen en dan zal de andere kant ontwapenen" heeft men de publieke opinie al jaren een rad voor de ogen weten draaien en de militaire industrie heeft miljarden winsten kunnen realiseren (ondanks de zog. crisis waar de kleine mens moet voor opdraaien-vdr.)

Naast de militaire bedoelingen gericht naar buitenlandse missiegebieden (Para's in Zaïre, USA in Grenada/Midden-Amerika), is er ook nog de 'binnelandse' veiligheid die de militairen meer en meer tot hun werkdomein rekenen.

Er was de zogenaamde NATO-WET, nl. het wetsvoorstel Gramme-Close, waarin een staat van beleg voorzien werd bv binnenlandse onlusten, dus in vredetijd. Meer specifiek gaat het echter om een heleboel aanduidingen dat er iets fundamenteel verkeerd zit met betrekking tot de relatie tussen het leger en onze samenleving.

DEFENSIE IS ONDEMOKRATISCH...

In de bekende Panorama-enquête vond 78% dat de raketten in België niet moeten komen, maar slechts 11% vond dat ze in deze materie invloed kon uitoefenen. M.A.W. DE BEVOLKING WEET DAT ZE INZAKE DEFENSIE NIKS IN DE PAP TE BROKKEN HEEFT. Er is steeds verder groeiende militarisering van onze economie, met de groei van de FLAG, en specifieke Belgische economische grootmachten zoals Bekaert die zich recent op de produktie werpen van militair tuig.

Dit kadert in het geheel van de werking van de staat op dit ogenblik, waarbij bv. Koen de volmachtenpolitiek de druppel geweest is die figuurlijk de emmer deed overlopen.

"Ik wil mijn lijf niet ten dienste stellen van een ondemokratische staat", stelt hij. Rond dit alles willen totaalweigeraars door hun aktie van burgerlijke ongehoorzaamheid, een duidelijk signaal geven aan onze samenleving.

Tijdens de rechtzaken bij middel van getuigen, via de bestaande media heeft men met de samenleving in diskussie getreden over de militaire destructie die zich als een giftige wolk een weg baant.

De rechtbank heeft in bepaalde gevallen de discussie botweg geweigerd en in andere gevallen er geen enkele rekening mee gehouden.

BURGERDIENST... "t Is net of je een aktentasje van Pinochet mag vasthouden, in plaats dat je zijn geweer draagt" (Lieven Verheyen)

Het voornaamste argument tegen burgerdienst is dat het een politieke rekuperatie betreft avn anti-militaristies protest. Letterlijk heeft de regering op een bepaald ogenblik gesteld dat de naoorlogse dienstweigeraars een gevaar voor het openbaar belang begon uit te maken. Recent nog heeft Minister Van Binnenlandse zaken Nothomb laten weten hoe hij over burgerdienst dacht.

BEWAPEN JEZELF

Toen een aantal gewetensbezwaarden via parlementaire weg vroegen of zij op het einde van hun burgerdienst geen cursus mochten volgen in geweldloze weerbaarheid, nl. sociale verdediging, antwoordde Nothomb met een duidelijk 'njet', en met de motivatie dat het hier 'anti-militaristiese indoktrinatie' betrof.

Zo wordt bv. desertie in vredes-tijd voor de gewetensbezwaarde bestraft met een straftijd van 3 maanden tot 3 jaar, terwijl de respectievelijke strafmaten voor een milicien slechts 2 maanden en 2 jaar bedragen.

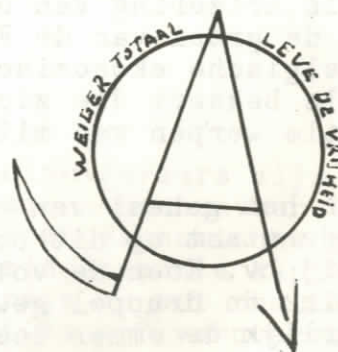
De onderdanigheid die in art 32 (wetten op burgerdienst) wordt geëist van de gewetensbezwaarde is voor totaalweigeraars niet in overeenstemming te brengen met het anti-militaristies protest dat men wil verkondigen.

De wetten op de burgerdienst zijn zelfs nog repressiever dan de wetten op een gewone milicien.

Politieke controle en censuur zijn niet uit de lucht gegrepen. Bepaalde gewetensbezwaarden die aksies voeren rond bv. de kernraketten of anti-militarisme worden goed in het oog gehouden. Dit blijkt o.a. uit 'geleende' dossiers (buitgemaakt door de aksiegroep Onkruid) Peter Van Houtte die tegen bepaalde wantoestanden actie voerde werd door de arrondissementskommissaris omschreven als 'karaktergestoord' en zou zich moeten onderwerpen hebben aan een nieuw medisch onderzoek! Op die manier wil men het protest de kop indrukken.

Ook de machteloosheid van de gewetensbezwaarde tegenover de organisatie waar hij werkt is groot. Zo werd bv. iemand uit het Leuvense H. Hart-ziekenhuis gezet door de direktie en de arrondissementskommissaris omdat hij een pro-abortusstandpunt verkondigde.

STRIJD
GAAT
DOOR

Die machteloosheid wordt nog eens versterkt door het feit dat de burgerdienst als straf georganiseerd is. Men moet veel te lang wachten tot z'n stauut is goedgekeurd, het is werken aan een hongerloon, er si de langere diensttijd en een administratie die vaak mank loopt...

Totaalweigeraars zijn daarom niet louter te beschouwen als 'defensieve weigeraars', maar veel meer als offensieve saboteurs van de disciplinering die door de machthebbers wordt verspreid.

Uit een tekst van Luc Vanheerentals.

Het boek over totaalweigeraars in Vlaanderen "Plicht. Wat Plicht? Niks Plicht?" kost 220fr. en is te bestellen in LEUVEN; Postbus 2, 3000 Leuven 3 - A.M.B.

saboteer
de NAVO

ANARCHO

BESPREKING

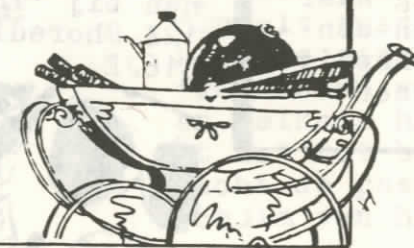
EMMA GOLDMAN : "MIJN LEVEN".

Emma Goldman, russische van afkomst emigreert in 1885 naar Amerika. Aangegrepen door het lot van de martelaars van Chicago (zie o.m. Libertaire Toekomst nr.1) begint ze zich te interesseren voor het anarchisme. Een ideaal waar zij tenslotte de rest van haar leven aan zal wijden. In het eerste deel van haar autobiografie leert ze Alexander Berkman kennen; samen met hem zet ze zowat geheel Amerika op stelten. Ze houdt zich actief met politiek bezig, tot ze in 1920 naar Rusland verbannen wordt. Alexander Berkman en zijzelf worden echter diep teleurgesteld als ze merken dat de bolsjeviki de anarchisten bestempelen als contra-revolutionairen en bloedig vervolgen. Na het bloedbad in Kronstadt (1921) besluiten ze Rusland te verlaten. Emma Goldman reist naar Engeland en voegt zich in 1928

Bij Alexander Berkman die in Frankrijk woont. Ze overlijdt in 1940. Berkman heeft reeds in 1936 zelfmoord gepleegd.

In haar autobiografie, die 2 delen beslaat, ontdekken we een prachtvrouw, die zieh meer dan 30 jaar belangeloos ingezet heeft voor haar ideaal, en daar ook totaal naar handelde en leefde. Een personage waar veel pseudo-anarchisten een punt kunnen aan zuigen !

Het boek is uitgegeven door 'Het wereldvenster Baarn'.

Een van de interessante romans die een uitvoerige beschrijving geven van een anarchistische maatschappij (gedecentraliseerd, op gebied van ras, sexe, relaties, opvoeding, werk studies en ekologisch in evenwicht, en waarin alle machtsverhoudingen uitgeschakeld zijn) is WOMAN ON THE EDGE OF TIME van Marge Piercy.

Marge Piercy is een Amerikaanse feministische schrijfster (o.a. the high cost of living) en dichteres (o; a to be of use)

WOMAN ON THE EDGE OF TIME is het verhaal van Connie Ramos, een Mexicaans-amerikaanse.

Connie had ooit een depressie wegens de dood van haar minnaar (gestorven door een medisch experiment in de gevangenis) haar dochtertje geslagen.

Ze werd onmiddellijk in een psychiatrische instelling opgenomen.

Haar dochter werd haar afgenomen.

Jaren later wordt ze op valse grond voor een tweede keer in een psychiatrische instelling opgenomen.

Daar wordt ze als voorbeeld van een gewelddadige patiënt als proefkonijn in een gedachten- en emoties controlerend experiment gebruikt (vgl. A Clockwork Orange).

Haar levenswil en individualiteitsgevoel die men in haar realiteit

(in de kliniek/omgeving waarin ze leefde) wil vernietigen revolteert op verschillende niveaus.

Ontsnappingspogingen wisselt ze af met schijnbare welwillendheid.

Daarnaast reist ze veelvuldig naar de (een) toekomst waarin zich een ideale anarchistische maatschappij bevindt, die als tegenpool voor haar realiteit fungeert.

Daar ontmoet ze, in een andere vorm haar gestorven minnaar en haar dochtertje. (of spelen die tijdreizen zich slechts in haar verbeelding af - vgl. Kurt Vonnegut's "Slaughterhouse Five")

Tenslotte vergiftigt ze de medische staf van de kliniek wat ze als oorlog voor het behoud van zichzelf is gaan beschouwen.

Marge Piercy zegt het volgende over anarchisme: "Ik kan me met heel wat aspecten van het anarchisme identificeren. Desondanks noem ik mezelf geen anarchiste. Ik wil winnen en ik heb de indruk dat veel anarchisten dat niet doen."

Ik geloof sterk in decentralisatie. Ik denk dat anarchisme belangrijker is als een kritiek op andere politieke visies dan dat het zelf een politiek is"

WOMAN ON THE EDGE OF TIME is verschenen bij 'The women's Press' - 124 Shoreditch High Street, London E16JE.

Zonder reisbureau.

Op het zinderend kobalt net vandelt tussen kleurige hiaten, hij, die zich vermaakt door met fragmenten vreemd te praten, en telkens hun stiekeme toverij 't net tot boeing transformeert, licht de passagier, vermits hij schuim van hoge toppen scheert.

Ikje gaat in zichzelf op trip en arriveert overal in 'n wip.

Onkruid.

Elke plavei kruimelt tot grint
wanneer hij de opgang stuit,
van 't tastend en nog blind
uit ondergrond gebaard kruid.

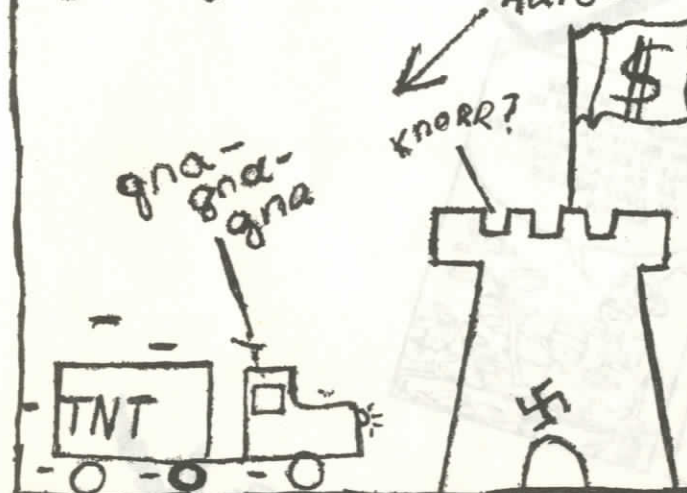
Dit natuurlijk verworven recht
bepaalt alle strijd naar boven,
dus elke steen die mij knecht
zal ik meed'genloos kloven.

Gisteren in Beiroet...

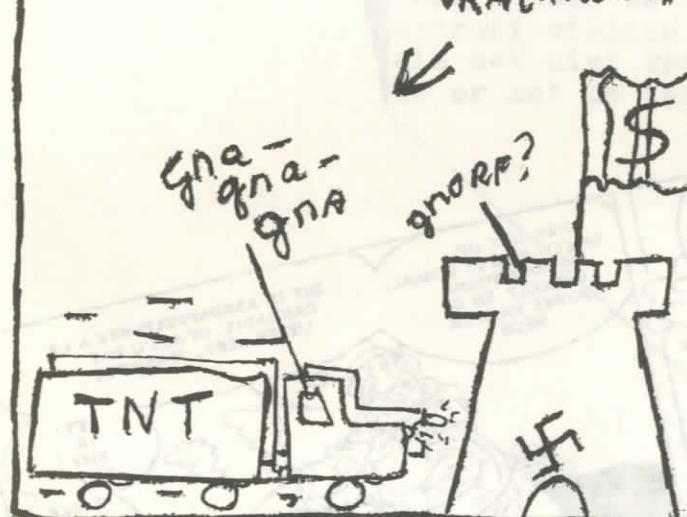
~ ~ ~ morgen hier! door de deel I

NAAR een idee van BORT

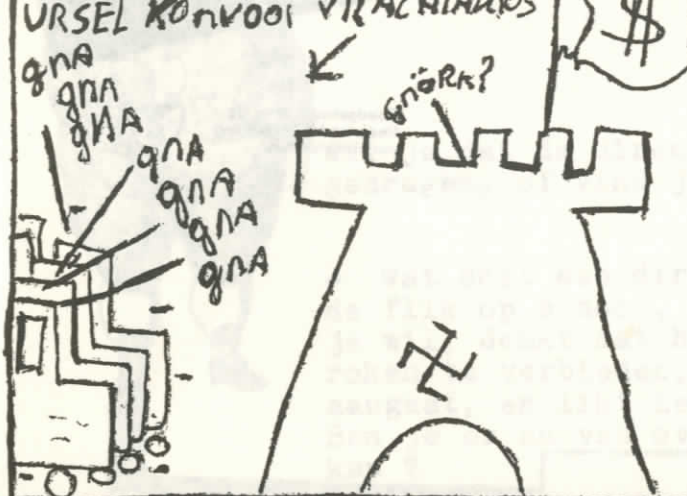
BEIROET... een vrachtauto

KOEWEIT... nog wat vrachtauto's

Amsterdam... een vrachtauto

WORDT VERVOLGD

UITGAVE: DRAF/DA (PYP-RIVIERENBULT AUTONOME FRONT/DESTRUCTIEF Amsterdam)

aardappelpuree à la cannabis

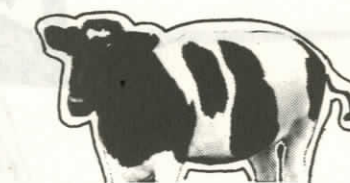

Goedgekeurd door de
Nederlandse Vereniging
van Huisvrouwen.

onderwijs:

georganiseerde

domheid!

"Wat kunnen ze een jeugd toch vergiftigen; als een schroef draaien ze je scheef in het hardste hout en als het niet verder met de schroevendraaier gaat, slaan ze er met de hamer op"

Jan Wolkers uit "Serpentina's Petticoat"

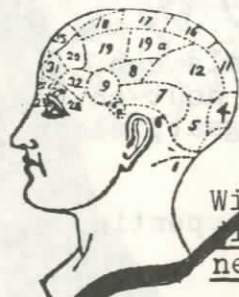
Wil je dat de directeur je steeds zegt hoe je je moet gedragen, of vind je dat hij een nutteloze job uitoefent?

- Wat doet een directeur eigenlijk? Hij speelt zowat de flik op school, maakt dat je je niet mag kleden zoals je wil, denkt dat hij van de "anti-tabak-brigade" is door roken te verbieden, moeit zich met alles wat hem niet aangaat, en likt zelf de hielen van schoolinspecteurs. Ben je er nu van overtuigd dat een school zonder directeur kan?

Wil je dat je leraars je steeds pesten en willekeurig arresten uitdelen of vind je dat je hetzelfde recht op meningsuiting hebt als zij ?

- Leraars denken enkel en alleen aan hun leerprogramma die ze eind juni moeten afhebben. Om hun angst en onzekerheid te verbergen schrijven ze nota's in je agenda, dreigen met hun puntenboekje, en dat alles terwijl jij je dood verveelt in hun les.
Ben je het beu dat ze nooit met je mening rekening houden ?

Wil je dat verzuurde, gepensioneerde inspecteurs kiezen wat jij moet leren, of wil je zelf kiezen wat je wil leren, wanneer je wil leren, en hoe je wil leren ?

Elk jaar opnieuw leren hoe de stelling van Pythagoras in elkaar zit, terwijl je liever in de zomer aan de Blaarmeersen les zou volgen.
Wil je zo'n meelzak worden, of wil je je tijd nuttig spenderen ?

Je verveelt je inderdaad dood op school, je wordt ziek van die klote-leraars, kortgezegd; je wilt de volledige vrijheid ! De voorgaande punten waren erg zwart/wit gesteld om je er van te overtuigen dat er een degelijk alternatief bestaat : de anti-autoritaire school !

In het begin van deze eeuw waren er een aantal mensen die zagen dat het schoolsysteem gebaseerd was (is !) op de overheersing van leerlingen en op het wegpesten van degenen die de fouten durfden aan te klagen.

Het principe van de anti-autoritaire school is eenvoudig;
- men krijgt zelfbeslissingsrecht, d.w.z. dat men zelf kan beslissen wat er in school gebeurt. Weg directeur, dus !
- men kan zelf de leerstof bepalen, en men kan leren naar eigen behoefte. Weg met die droge leerstof !

Al deze denkbeelden werden uitgedacht door o.m. Steiner en Francisco Ferrer. Deze laatste besloot in 1901 de "revolutie door opvoeding" door te voeren. Na 5 jaar bestonden er in Spanje reeds zo'n 50 'moderne' scholen. In 1906 werden ze echter allemaal verboden. Doch in de Spaanse Burgeroorlog (1936) werd dit ideaal weer uit de kast gehaald en verwezenlijkt door talrijke anarchistenvrijwilligers. Duizenden leerlingen konden toen voor zichzelf beslissen hoe ze hun tijd op school nuttiger konden doorbrengen. De school was geen bezit meer van kerk of staat, maar was eigendom van de leerlingen geworden. Hier in België bestaan er enkele van deze scholen.

Indien je over de toestand in jouw school wilt schrijven, dan kan je dit steeds naar de Verloren Kost 17 9000 Gent met de vermelding : redactie ANARCHISTISCHE FEDERATIE KRANT.

Hoe Jean Gol de privacy beschermt

Een blik in de fototeek van de BOB

Vice-premier en minister van Justitie JEAN GOL (PRL) heeft pas in een antwoord op een schriftelijke vraag van kamerlid MAURICE LAFOSSE (PS) ronduit toegegeven dat de Bijzondere Opsporingsbrigade (BOB) van de rijkswacht naar believen foto's mag nemen van stakers en betogers om, zoals de minister het stelt, daarbij mogelijke misdadigers te kunnen identificeren.

Dat moet de BOB, nog steeds volgens minister Gol, toelaten om de daders van bepaalde misdrijven achteraf op te sporen en/of aan te houden. Jean Gol bevestigt daarmee een jarenoude BOB-praktijk, die de rijkswacht naast zijn computerbestand en zijn manuele fichiers, de grootste fototeek van het land heeft bezorgd.

Daarin worden niet alleen individuele, maar ook groepsfoto's bijgehouden. Zoals stilaan welbekend worden die opnamen niet alleen langs de openbare weg door rijkswachtfotografen in burger gemaakt, maar worden sommige beelden ook vastgelegd vanuit gebanalizeerde, die uren, ja zelfs al daags tevoren, langs het traject van een betoging of in de buurt van een ander gebeuren worden opgesteld, met de fotografen aan boord.

KNACK — 9 februari 1983

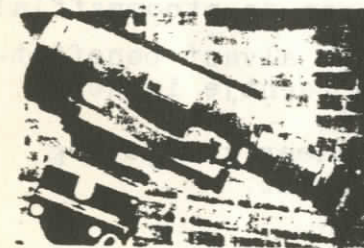
Bijgaande rijkswachtfoto's werden, bijvoorbeeld, tijdens een betoging in Brussel gemaakt en tonen voor het eerst hoe elke burger in de fototeek van de rijkswacht kan verzeilen. Het volstaat immers om vreedzaam en ongewapend, maar zonder voorafgaandelijke toelating te vergaderen of op zo'n bijeenkomst langs te lopen om door de BOB, in weerwil van een grondwettelijk recht, gefotografeerd en geficheerd te worden.

Zoals deze rijkswachtfoto's illustreren, is de BOB-methode nogal eenvoudig. Eerst worden er zoveel mogelijke algemene opnames gemaakt om zoveel mogelijk aanwezigen in beeld te krijgen. Van zodra het dan ergens wat woeliger wordt, worden de telenzen aangescherpt, en meteen zoveel mogelijk aanwezigen voor identiteitscontrole opgepakt. Daar gebeurt het immers.

Wie dan zijn identiteitskaart afgeeft, mag er- zoals de derde foto bewijst - zeker van zijn dat die in een belendend kantoor wordt gefotografeerd en dat er, zoals de vierde foto aantoont, een close-up van de pasfoto wordt gemaakt.

Dat al deze fotografische gegevens dan verder zodanig worden verwerkt om tot persoons- en groepsprofileringen te komen, hoeft geen betoog meer. Daarbij kan ondermeer verwezen worden naar de zogenaamde lay outs.

Dat zijn schema's op de rug van de zogenaamde controlefiches "te volgen dader en te volgen personen", waarin zoals dit blad al op 31 maart 1982 schreef, het hele maatschappelijke weefsel van een individu wordt uiteengerafeld. Voor elk van de relaties, die op de lay out voorkomen, wordt dan weer een apart profiel gemaakt en aan elk van dit soort relaties wordt al naargelang van de aard van de binding een ander nummer gegeven, dat dan weer wijst op de intensiteit en/of het karakter ervan.

Omdat dit alles, behalve het opstapelen en bijhouden van foto's, per computer kan, is het voor de hand liggend dat de computerverwerking van dit beeldmateriaal de volgende stap wordt, waar het rijkswachtkommando overigens al naar uitkijkt. Zoals stilaan gebruikelijk zal ook deze stap naar de verdere politionele bewaking van de burger gezet worden onder het mom van de doeltreffende bestrijding van de misdaad zonder dat de toezichthoudende overheid (welke?) daar iets weet tegenin te brengen.

Zo wordt de grens tussen gemeentelijke en politiek maatschappelijke inlichtingengaring opnieuw verder doorbroken in naam van de preventieve openbare ordehandhaving. De rijkswachtstaat is zolang geen goedkope slogan of een science fiction begrip meer, maar een verontrustende werkelijkheid.

(verschenen in Knack)

PROCES nieuws

1982:

Op 28 en 29 augustus werd er een aksiekamp in Doel georganiseerd tegen de bouw van een nieuwe kerncentrale en uit solidariteit met het verzet in het franse grensplaatsje CHOOZ. Kleine groepen werkten de aksies uit, autonoom, zonder interventie van één of ander voorzitter of leidinggevend kader. Een basis-groepen-werking dus. Het aksiekamp viel dus best mee door de aksievrijheid. Bepaalde groepen hielden het bij ludieke aksies. Andere blokkeerden de grote baan naar Doel enz. Ook werd het toekomstig terrein van Doel V bezet. Een aantal mensen werden op 28 augustus door de rijkswacht (die gedurende deze dagen massaál aanwezig waren) omdat ze zogenaamd "spuit- en plakwerk" hadden verricht op openbare gebouwen".

Op 17 januari 1984 moeten 9 jongeren verschijnen voor de korrektionele rechtbank van Dendermonde. Ze worden o.a. beschuldigd van het ingooien van ruiten van de Generale Bankmaatschappij (aandeelhouder nummer 1 van kerncentrales!), een aksie die de dag er na gebeurde! Een aksie waarbij niemand werd opgepakt of geïdentificeerd. Eigenaardig dat deze 9 mensen ook daarvoor moeten OPDRAAIEN ! Een duidelijke provokatie dus van de atoommaffia!

Eind februari zullen alvast benefiet-optredens doorgaan (eentje in Gent, eentje in Kortrijk) Waar precies en wanneer kom je nog te weten in de AF-krant.

★ PROCES DIENSTWEIGERAAR YVES Buysse ★

In december jgl. verscheen dienstweigeraar Yves B; voor de korrektionele rechtbank van Gent. Hij werd tot één maand gevangenisstraf met een jaar uitstel veroordeeld. Het openbaar ministerie vond deze uitspraak te mild en heeft beroep aangetekend. De proceskosten van Yves zijn tamelijk hoog. Steun is steeds welkom.